

Het pad van mijn dromen

Jolanda Bloem

Titel: Het pad van mijn dromen

Auteur: Jolanda Bloem

ISBN: 9789403912516

Coverontwerp: Bookmundo

©Jolanda Bloem 2026

Het pad van mijn dromen

We kunnen het onszelf soms onbewust erg moeilijk maken met onze eigen gedachten.

We hebben ze zelf zo geprogrammeerd dat we van de eerste sombere gedachte automatisch naar de tweede gaan en vice versa.

Als we ze zouden omdraaien, dus van die olifant een mug zouden maken, zouden we het onszelf iets makkelijker maken, maar zouden we ons nog steeds irriteren aan die mug. Het blijft kriebelen.

Eigenlijk zouden we onze gedachten dus moeten kunnen uitschakelen. Maar hoe doen we dat als we dag en nacht - zelfs in onze dromen- denken.

Misschien kunnen we ze herprogrammeren door vaker te dagdromen. Het leven wordt magisch als we door poëtische ogen kijken.

Maar soms mag je ook gewoon realistisch zijn en stevig met beide benen op de grond blijven staan. Om te beseffen dat het leven geen spel is. Het leven is geen tijdklok die je even stopzet om te wachten op een moment waarvan je nu al weet dat die er nooit zal komen. Omdat je nu eenmaal geen grip hebt op het moment van een ander of van een situatie. Wat je veranderen kunt, kun je aanpakken. Maar wat je niet veranderen kunt, mag je laten gaan.

Deze bundel bevat talloze gedichten over struikelen, denken, dromen, bewustwording, groeien, bloeien, loslaten, voelen, ademen en leven.

1. Struikelen

Gedachten kruipen over stenen

Maken er bergen van

De blauwe lucht is verdwenen

Vraag me af hoe dat kan

En dan struikel ik door mijn eigen hoofd

2. Mensen

*Onder hemelsblauwe wolken
vliegen vogels in vrijheid
Ze drinken van zonlicht
en fluiten naar de zee
Bomen wuiven,
bladeren dansen,
bloemen bloeien,
zingen tevrede*

*Vissen, ze zwemmen
in golven van ruimte
Haaien duiken
naar een bodem van geluk*

*Mensen, ze denken
en denken en denken
Ze dromen en hopen
en maken zich druk*

3. Niet denken

*Misschien heb ik de intelligentie
Misschien heb ik de brein
Om gedachten te sturen
Ze stil te laten zijn*

*Misschien heb ik de zintuigen
Misschien heb ik het oog
Om mijn hart te laten zien
Dat een gedachte voorbij vloog*

4. Wolken

*Wolken blijven niet vasthouden
aan regendruppels die ze verloren zijn
Ze drijven rustig door omdat er ruimte is
en dan vergeten ze waar ze zijn*

Elke dag drijft een droom hen naar 't stille blauwe geluk